

mászi

HOSSZÚ AZ ÚT

PÁRATLAN OLDAL - LXV. évfolyam, 34. szám, 2021. augusztus 27.

Kiruccanás a fővárostól talán hetven kilométerre fekvő, gyönyörű kisvárosba. Megígértük a pesti alig háromévesnek, hogy neki címezve postaládájukban egy képeslap fog landolni. Hosszas keresgélés után a város felújított kastélyában bukkantunk üdvözlőlóra. Bélyeg nincs, de sebj! Majd a postán. Mire odaértünk, bezárt. Úgy döntöttünk, feladjuk a lapot Budapesten, a kicsi még úgysem tud olvasni. (Nem szép dolog, belátom.) Így is lett: a budai postáskisasszony gondjaira bízva – bélyeg, pecsét – végre úton a küldemény a szomszédos területbe.

Tíz nap elteltével már ott is volt a címzett kezében.

Barátom a „határon túlra” küld egy levelet. Elsőbbségivel? – jön a kérdés. Hát, ha úgy hamarabb, bizonytalanodik el a feladó, de nem sokáig, hisz megkapja a választ: „Nem tudom garantálni.”